

Snuitweetjes: varken

Van de redactie

Varkens wroeten en hebben een goed reukvermogen. Het platte gedeelte van de varkensnuit heet de wroetschijf. De combinatie van goede reuk en wroeten maakt dat varkens in het verleden werden ingezet om truffels te zoeken. Truffels groeien ondergronds en zijn moeilijk te vinden. De truffels scheiden geurstoffen af waar de varkens op af komen. Al wroetend vinden de dieren de truffels. Helaas zijn de varkens zelf ook gek op de lekkernij en eten ze gelijk op. Tegenwoordig worden daarom truffelhonden gebruikt.

Wroeten behoort tot het natuurlijk gedrag van varkens, maar waarom doen ze dat eigenlijk? Het sprookje 'The fleeing pancake' vertelt de oorzaak. Een vluchtende (jawel, in een sprookje kan dat) pannenkoek wordt door een varken in tweeën gebeten. Het varken eet de ene helft op, de andere helft valt en verstopt zich in de grond. Het varken gaat wroeten om de halve pannenkoek te vinden, sindsdien wroeten varkens [1].

Om rekening te houden met het wroeten is goede hokverrijking belangrijk voor het welzijn van varkens als proefdier. Maar wat is goed? Misschien een dure optie, maar zijn truffels verstopt in bodembedekking iets?

Varkens worden sinds lang gebruikt als diermodel in verschillende studies. Stembirak et al. (2012) geven een mooi overzicht van de geschiedenis van het varken als proefdier en beschrijven de relevantie van het varken als diermodel voor klinisch craniofaciaal onderzoek [2]. In het artikel wordt de anatomie van kop, neus en bek van het dier uitgebreid beschreven.

De Trouw bericht in november 2018 dat een nieuwe app voor mobiele telefoons varkens individueel kan herkennen aan de snuit. De app maakt gebruik van gezichtsherkenning die de lengte van de neus en de afstand tussen de ogen herkent. Als het dier is herkend kan de app ook informatie zoals groeisnelheid en voeropname geven. Chinese varkenshouders experimenteren met de app [3]. Individuele herkenning van grote groepsdieren zonder externe merktekens of inwendige chips, dat zou mooi zijn.

Bronnen:

1. Dijkstra, W. (1896). Hoe de zwijnen wroeten hebben geleerd [Nederlandse VolksverhalenBank]. Geraadpleegd op 17 maart 2020, van <http://www.verhalenbank.nl/items/show/57824>.
2. Štembírek, J. et al. (2012) 'The pig as an experimental model for clinical craniofacial research', *Laboratory Animals*, 46(4), pp. 269–279. doi: 10.1258/la.2012.012062.
3. Moes, G. (2018) Gezichtsherkenning bij varkens; even je snuit voor de lens, en eten maar, Trouw. 28 november 2018

«